

KALIMA

OOSTERSE AFRIKAANSE KRING

Jaargang 23-nummer 2

November 2001

Editoriaal

Bij de geboorte van dit geesteskindje waren verschillende hooggeplaatste zielen aanwezig... datum, tijdstip en plaats van deze geboorte was immers –net zoals dat gebeurde bij “ons Elisabeth”- op voorhand reeds ter schrift gesteld. Geboortekaartjes hebben we –toch wel met enige wrange gevoelens- niet laten drukken, omdat we het beter achtten de wereld onmiddellijk met het inmiddels niet meer zo naakte product te confronteren. Iedereen die geïnteresseerd is, kan deze confrontatie aangaan en om niemand te discrimineren hebben we beslist hier ook niets voor aan te rekenen. Wij wensen de kandidaten in elk geval veel plezier en ontspanning bij het ondernemen van dit avontuur!

Inhoud

Editoriaal	p.1
Inhoud	p.2
De preses spreekt!	p.3
Het Oosten	p.4
Afrika	p.7
Spelletje	p.12
Sponsors	p.13
OAKtiviteiten	p.14
Wist je dat ...	p.18
Cultuuragenda	p.20
GeBOEKt	p.21
Poëzie	p.23
Koken	p.24
Ereleden & Colofon	p.25

De preses spreekt!

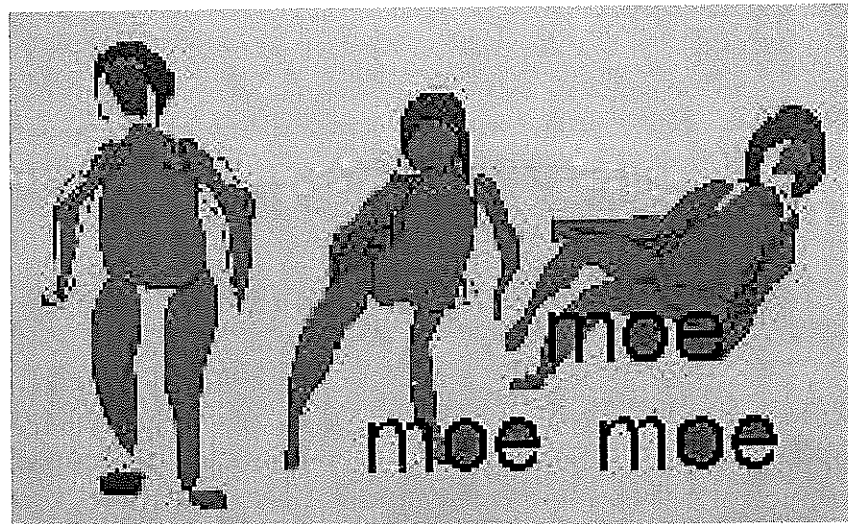
Aloa,

Naar het schijnt moet ik deze maand weer een voorwoordje schrijven maar ik heb geen inspiratie. Ik ben nog te moe van een te leuk verlengd weekend in Disneyland Parijs (ik heb Winnie the Pooh gezien alsook Goofy, Pluto, Mickey Mouse, Minnie Mouse,... en nog zovele andere fantastische mensen van Disney) ; maar ja... uiteraard moet ik mijn "zware plicht" vervullen en dus zal ik dat doen!!! Voor de rest ben ik deze week geschokt geweest van de bekrompenheid van sommigen mensen. We leven nu in de 21ste eeuw en toch denken sommigen dat we ons nog in de prehistorie bevinden . Aan deze mensen zou ik willen zeggen: Get a life!!!

In verband met de O.A.K. moet ik zeggen dat we het dit jaar echt wel behoorlijk doen!!! We hebben momenteel al 45 leden meer dan vorig jaar en binnenkort komen er nog tal van activiteiten waarop je je ook nog lid kunt maken. Bij deze trek ik dus de conclusie dat wij toch niet zo slecht zijn ☺☺☺☺☺☺☺.

Bladvulling, bladvulling en nog eens bladvulling; je merkt dus duidelijk dat ik geen inspiratie heb. Het zou nu gemakkelijker zijn als er hier een knappe gast rondliep, maar die heb ik momenteel nog altijd niet gezien dus,... waarover kan ik nog iets schrijven?!? Mooi weer, koetjes en kalfjes,... ik stop er gewoon mee, het wordt echt een kwelling voor mij om nog maar 1 woord op papier te zetten dus bij deze... tot later!!!

Liefs,

Claire

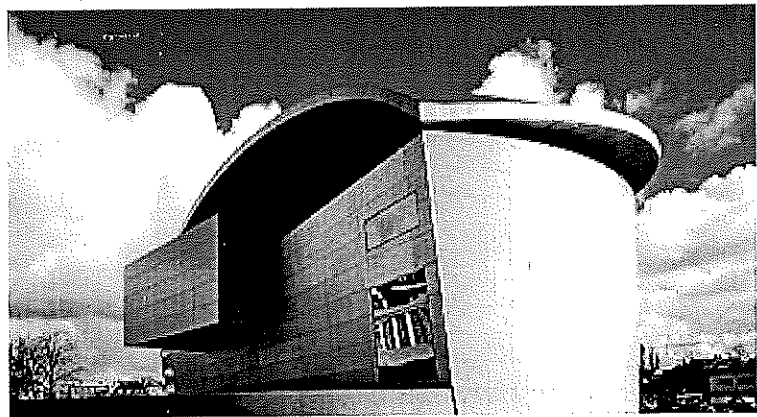
(Noot van de redactie : wegens grote vermoeidheid van de auteur was het nodig enige elementaire aanpassingen te treffen waarvan de ernstigheid echter niet meer achterhaald kunnen worden –tenzij je de vice zou gijzelen en haar mondje zou openbreken ☺.)

Het Oosten

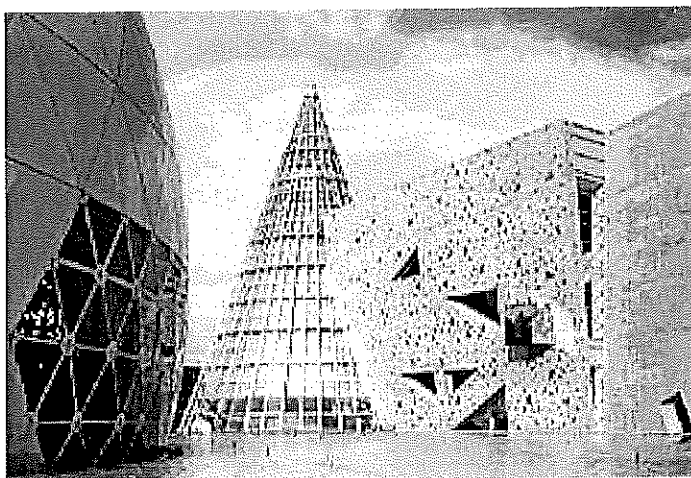
Een streepje Japanse architectuur-cultuur

"Er is een grote vraag naar burger-vriendelijke musea, met een vriendelijke architectuur. Ik probeer altijd zulke aantrekkelijke nieuwe musea te bouwen. Ik geloof dat niet alleen musea, maar ook architectuur, de geest van de tijd moeten uitdrukken. Daarom is voor mij architectuur filosofie", aldus Kisho Kurokawa, de ontwerper van de nieuwe vleugel voor het Amsterdamse Van Gogh museum.

*Nieuwe vleugel Van Gogh museum
foto Jannes Linders*

Kurokawa (1934) maakte deel uit van de Metabolisten, een Japanse architectuurstroming in de jaren vijftig en zestig die zich kritisch opstelden ten opzichte van de modernistische traditie. Met hun architectuur probeerden zij Oosterse en Westerse invloeden te verenigen. Ook verzetten zij zich tegen de onveranderlijkheid van gebouwen. Gebouwen moesten kunnen veranderen al naar gelang de wensen van de maatschappij of haar gebruiker/bewoners. Het bekendste gebouwde voorbeeld van dit gedachtegoed is Kurokawa's Nakagin Capsuletoeren (Tokyo, 1970). Dit gebouw voor alleenstaanden bestaat uit een kern waarin units zijn geplugd. Het idee was dat wanneer men zou verhuizen dit met unit en al zou kunnen gebeuren.

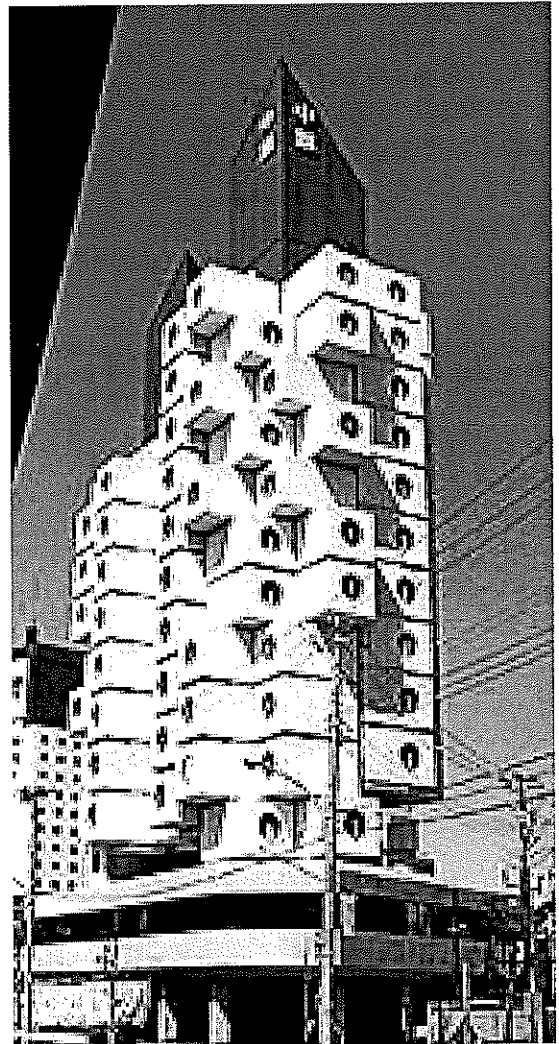

*Nakagin Capsuletoeren
Tokyo, 1970*

Halverwege de jaren zeventig gaat Kurokawa gebouwen ontwerpen met een meer permanent karakter. Uitgangspunt bij zijn ontwerpen vormt de opvatting dat een ruimte een op zichzelf staand geheel is maar eveneens onderdeel uitmaakt van een groter geheel. Hij stelt zich tot doel om dualismen als privé-openbaar en architectuur-natuur tot een symbiose te brengen. Symbiose definieert Kurokawa als twee partijen met onoverkomelijke verschillen die een verhouding aangaan omdat dit wederzijdse belangen dient, conflict wordt daarbij niet uitgesloten. De laatste tien jaar maakt Kurokawa in zijn ontwerpen steeds vaker gebruik van abstracte geometrische vormen. Deze vormen, aldus Kurokawa, zijn meerduldig. Ze komen voor in verschillende culturen en roepen daardoor verschillende associaties op. De vormen worden bewust asymmetrisch gerangschikt zoals ook een traditionele Japanse tuin wordt vormgegeven. Dit ontwerpprincipe is terug te vinden in Kurokawa's ontwerp voor het Ehime Museum of Science en het museum voor moderne kunst in Wakayama, beiden uit 1994. De nieuwe vleugel voor het Van Gogh museum waaraan hij in 1991 begon te ontwerpen, vertoont gelijkenis met beide musea en werd ook ontworpen vanuit dit principe.

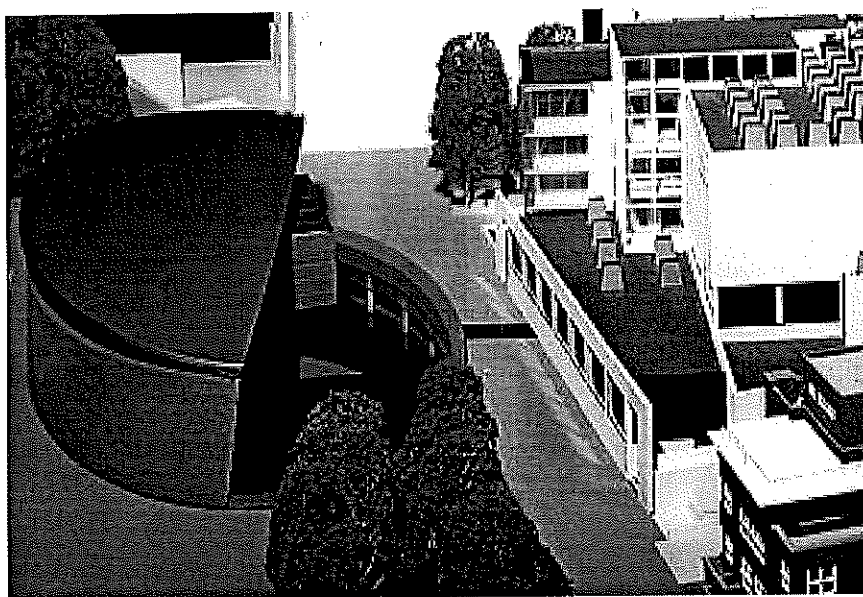
*Ehime Museum of Science Ehime,
1994*

Voor Kurokawa bestond zijn grootste opgave eruit om een geslaagde symbiose tussen de nieuwbouw en het bestaande museum tot stand te brengen. Het door Rietveld ontworpen museum kenmerkt zich door de heldere geometrische vormen en een strak grid. Het eerste ontwerp voor de nieuwe vleugel had een cirkelvormig grondplan. In de periode dat Kurokawa hieraan werkte, maakte Sven-Ingvar Andersson zijn ontwerp voor het Museumplein. Het bleek dat een lichtlijn die Andersson dwars over het plein had getekend, Kurokawa's ontwerp kruiste. Kurokawa werd gevraagd zijn ontwerp aan te passen en tevens de impact van zijn gebouw op de omgeving te reduceren door 75% van het vloeroppervlak ondergronds te realiseren. In zijn nieuwe ontwerp bleef een eerder getekende vijver gehandhaafd. Het grondplan van het nieuwe ontwerp werd ellipsvormig. De compositie van de bouwdelen is asymmetrisch. De ellips is schuin in tweeën gedeeld waardoor het tentoonstellingsgebouw de vorm kreeg van een halve maan. De rechte wand hiervan helt iets over.

In het andere deel van de ellips bevindt zich een verzonken vijver. Op niveau 1 wordt het grondplan doorsneden door een kubus, het prentenkabinet. Met het gebruik van deze vorm verwijst Kurokawa naar het rechthoekige ontwerp van Rietveld, zo ook met de plaatsing van de ellips. De as van de ellips loopt evenwijdig met de schuin geplaatste achtergevel van het bestaande museum.

Maquette tentoonstellingsvleugel

De nieuwe vleugel wordt door middel van roltrappen vanuit de oudbouw op niveau -1 bereikt. Een omgang langs de vijver leidt de bezoeker tot de tentoonstellingsruimten. Opvallend aan de nieuwe vleugel is de plafondhoogte van twee van de expositieruimten, 5,5 meter en 13 meter, en de daglichttoetreding. De expositieruimte op niveau -1 beschikt over twee grote ramen aan de kant van de vijver en de expositieruimte op niveau 0 krijgt licht door de ramen die geplaatst zijn net onder het dak. Om te voorkomen dat direct zonlicht valt op de kunstwerken is voor de ramen zonwering aangebracht die bij zonneschijn automatisch van onderaf omhoog gaat. Voor Kurokawa is het te hopen dat de zon niet te vaak schijnt in Amsterdam. Wanneer het grijs weer is lijkt het gebouw met zijn dak en gevels van titaanzink en grijsbruin natuursteen op te lossen in zijn omgeving. Het mysterieuze blauwe licht dat door de ramen onder het dak doorschijnt wekt de indruk dat op het Museumplein heel onopgemerkt een ruimteschip is geland. Kurokawa's doel om met zijn architectuur uitdrukking te geven aan mens en natuur, omgeving en architectuur, verschillende culturen, globalisme en lokalisme, gevoel en rationaliteit is in Amsterdam gerealiseerd.

Afrika

Een stukje uit de Afrikaanse literaire wereld

De haas en de hornbill

De haas en de hornbill waren beste vrienden.

Op een dag zei de haas: "Mijn vriend, we hebben over het hele land naar meisjes gezocht en er zijn er nergens die goed genoeg zijn voor jou en mij. Laten we naar Skyland gaan, misschien vinden we daar enkelen die voldoen."

De hornbill antwoordde: "Ik weet dat het tijd begint te worden dat we trouwen, maar je kent mijn probleem, je weet dat ik dit vreselijk ding heb!"

"Je bedoelt je chronische diaree? Maar dat is niets om je zorgen over te maken." De haas maakte een kurk op formaat en blokkeerde de anus van de hornbill.

De twee vrienden bereidden zich voor op de reis en na afscheid genomen te hebben van hun families, klom de haas op hornbills rug en vlogen ze door de wolken naar Skyland, waar een grote huwelijksdans aan de gang was. De haas en de hornbill trokken snel hun danskostuums aan en haastten zich naar de arena. De hornbill danste gracieus, zachtjes de grond aanrakend en zijn vleugels op en neer bewegend op het ritme van de muziek. Zijn hoofd wiegde van de ene kant naar de andere en zijn ogen straalden liefde uit. De haas danste zo goed als hij kon, maar hij kon het ritme van de muziek niet volgen, zong uit de toon en bovendien oogde hij grappig met zijn grote oren. De mooie meisjes vochten om te dansen voor de hornbill, maar geen enkele kwam in de buurt van de haas en wanneer hij een meisje benaderde, negeerden ze hem. Die nacht sliep de hornbill met een heel mooi meisje. De haas sliep alleen.

's Anderendaags won de hornbill 2 meisjes; de haas sliep opnieuw alleen. De daaropvolgende nacht wanneer de hornbill sliep, rustend naast zijn vierde liefde, sloop de haas op zijn tenen door het huis en trok de kurk uit de anus van de hornbill. Een driedagen-ophoping van diaree spoot eruit en stroomde door het hele huis. De stank verspreidde zich, de hornbill werd wakker en vloog vol schaamte terug naar de aarde, de haas achterlatend.

Er was veel opschudding toen de skylanders probeerden uit te vinden wat er gebeurd was. De haas ontkende alles over de oorzaak van het probleem.

"Maar waar is je knappe vriend?" vroegen ze.

"Ik ben ook op zoek naar hem," zei de haas en hij voegde eraan toe: "ik moet hem vinden, anders zal het nogal moeilijk worden om terug te keren naar de aarde."

Toen ze de hornbill niet terugvonden, beslisten de skylanders om van de haas af te geraken door hem naar beneden te laten met een touw van gevlochten gras. De meisjes sneden een grote hoeveelheid gras, maakten het touw en bonden een uiteinde rond de middel van de haas en gingen door met vlechten aan het andere eind terwijl de haas reeds naar beneden gelaten werd. De skylanders gaven de haas een trommel en zeiden,

“Wanneer je de aarde bereikt hebt, sla dan heel hard op deze trommel opdat de meisjes mogen stoppen met vlechten.” De haas bedankte de skylanders, nam afscheid en begon zijn terugreis.

De haas daalde traag door de wolken, echter bij het zien van de vage toppen van de hoogste berg, sloeg hij heel hard op de trommel. De skylanders stopten met vlechten en smeten het touw naar beneden. Als een vallende steen viel de haas hotsend en botsend naar beneden. Maar juist voor hij tegen de grond smakte, riep hij naar de kleinste zwarte mieren, “Raap mij bijeen! Raap mij bijeen! Raap mij...”

De haas smakte tegen de grond en petste in heel heel kleine stukjes uit elkaar. De kleinste zwarte mieren verzamelden de stukjes, puzzelden ze weer in elkaar en de haas werd opnieuw tot leven gewekt. Maar tot op de dag van vandaag hoor je, wanneer een haas springt, zijn borstkast kraken, omdat deze beenderen niet goed terug in elkaar geplaatst zijn.

Zo zie je maar! Al diegenen die last hebben van krakende botten hebben in hun vorig leven iets uitgespookt en zijn niet op de juiste manier terug in elkaar geplaatst. Misschien moeten we de mieren enkele lessen anatomie geven, dan kunnen we al eens wat meer uitspoken zonder al teveel schade op te lopen.

Je vertaler verteller

Uit “Hare and hornbill” van Okot p’Bitek

Na voorgaand, ontspannend stukje volgt nu een meer educatieve noot

De hiërogliefen

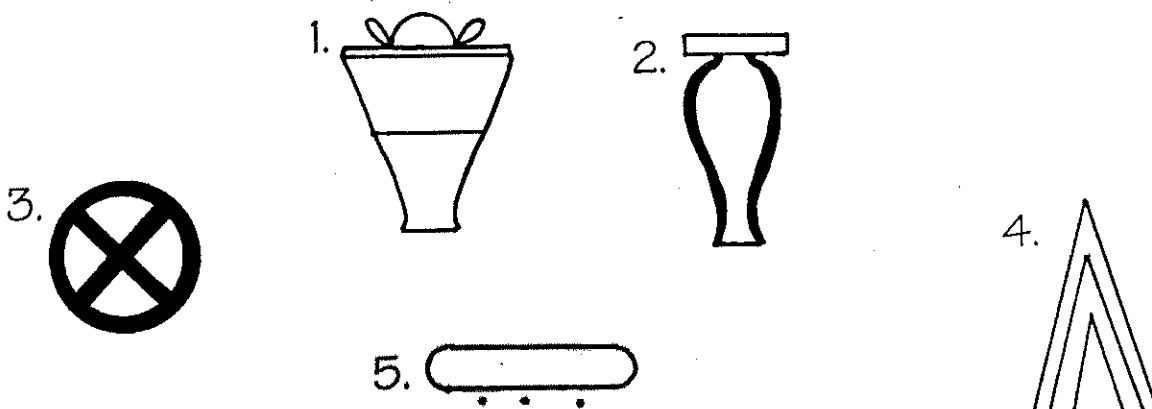
Het Oudegyptische beeldschrift is een mengeling van beeldtekens en geschreven symbolen, die een klankwaarde weergeven. Deze combinatie maakte het bijzonder moeilijk de hiërogliefen te ontcijferen. Nog een obstakel was het feit dat sommige tekens meerdere betekenissen hadden en dat andere tekens vaak ongebruikelijke associaties hadden. Pas toen men zich ging verdiepen in de Egyptische mythologie en het overheersende wereldbeeld, werd de ontcijfering mogelijk.

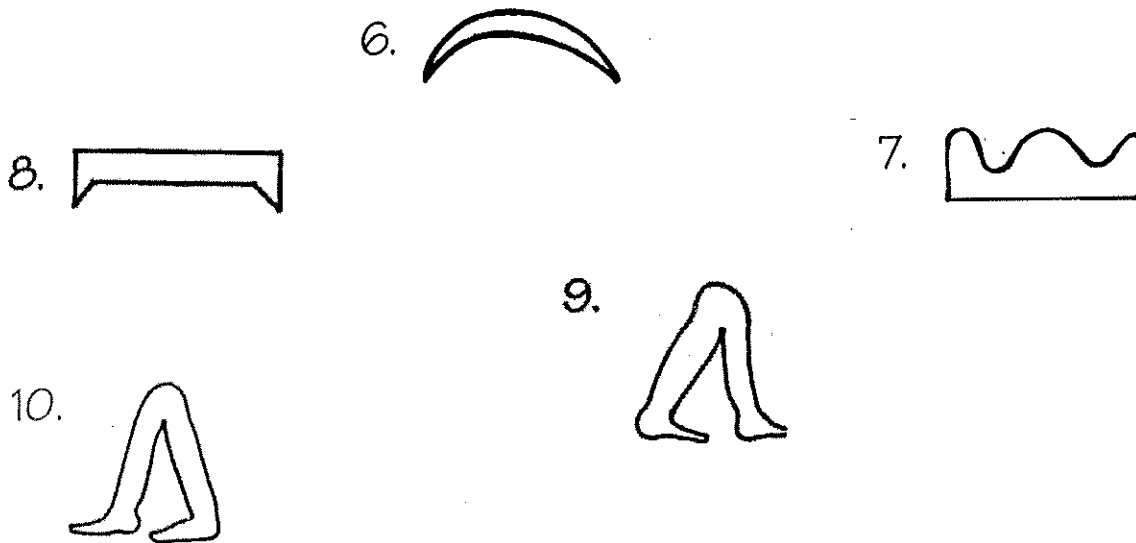
De leesrichting van het beeldschrift was over het algemeen van rechts naar links. Omdat de tekens altijd slechts de klankwaarde van de medeklinker aangeven en klinkers nooit werden weergegeven, bestaat er alleen een vermoeden hoe de Oudegyptische woorden werden uitgesproken. De schriftsymbolen zijn in drie categorieën onder te brengen :

1. Zogenaamde *ideogrammen* of *woordtekens* bestaan uit de gestileerde afbeelding van een voorwerp en bevatten geen andere klankwaarde. Zulke beelden kunnen als afzonderlijk teken voorkomen, maar ook uit twee verschillende tekens bestaan.
2. *Klanktekens* hebben betrekking op de gesproken klankwaarde van een woord. Sommige afbeeldingen kunnen ook worden gebruikt bij het schrijven van andere woorden die op een hoger niveau in verband met die afbeeldingen staan.
3. De *verwijstekens* werden vaak aan de beeldwoorden toegevoegd om hun verband duidelijk te maken. Aan stadnamen werd bijvoorbeeld het teken voor stad toegevoegd.

Alleen de tekens die een godheid vertegenwoordigen, vormen in het hiërogliefenschrift echt symbolen.

Enkele voorbeelden van hiërogliefen

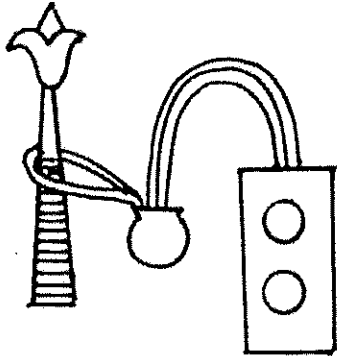

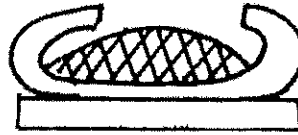
1. Het beeld van een zalfpot staat voor 'vet', 'olie' en 'zalf'. In zulke potten zaten traditioneel de zeven heilige oliën, die bij de cultus van goden en begrafenissen werden toegepast. Bovendien gebruikten de Egyptenaren graag zalf om hun huid in het droge woestijnklimaat soepel te houden.
2. Dit is het teken van de rituele waterkruik. Hij houdt verband met drankoffers en religieuze reinigingsceremoniën.
3. Dit is een van de oudste hiërogliefen. Het beschrijft het woord 'stad'; het bevat een wegekruising binnen een versterkte stadsmuur.
4. De hiëroglief van het puntbrood staat ook voor het werkwoord 'geven', want het brood speelde een grote rol bij offerhandelingen.
5. Het ideogram voor 'aarde' heeft betrekking op het aangeslibde vruchtbare land langs de Nijl. Het bestaat uit het teken voor eiland en drie zandkorrels.
6. De maan wordt als sikkel afgebeeld of als combinatie van maansikkel (altijd liggend) en vollemaan.
7. Drie gestileerde bergen staan voor het heuvelland en de woestijn en betekenen ook het buitenland, want alle gebieden buiten het Nijldal werden als vreemd en vijandig beschouwd.
8. De hiëroglief van het woord 'hemel' is een gestileerde afbeelding van de hemelgodin Nut.
9. Naar rechts lopende benen staan voor het woord 'komen'.
10. Benen die naar links lopen, betekenen 'terugkeren' of 'terugtrekken'.

Nog meer hiërogliefen

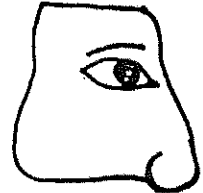
I.

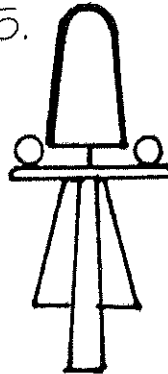
2.

3.

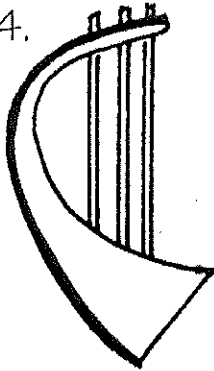
5.

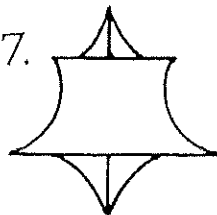
6.

4.

7.

8.

1. Het schrijfgerij staat voor de "schrijver" of voor het schrijven zelf.
2. De hiëroglief voor "visser" bestaat uit een gestileerde vissersboot en een visnet.
3. Het beeld van een neus heeft betrekking op alles wat met de neus, reukzin en vreugde te maken heeft. Er werd een bijzondere betekenis aan de neus toegekend, omdat de levensadem erdoor naar binnen gaat. Men probeerde ook onsympathieke tijdgenoten te hinderen bij het verder leven na de dood door de neus van hun beeld te slaan en daar hun naam in te beetelen.
4. De harp was het meest geliefde muziekinstrument in het oude Egypte. De spelers vormden ware dynastieën, waarin de muzikale vaardigheid door de ouders op hun kinderen werd overgedragen.
5. Het symbool voor "oosten".
6. Het beeldteken voor "westen" betekent ook "westerse volken".
7. Dit is het schriftteken voor "wind".
8. Het ideogram voor "water".

OWUSU, Heike : *Egyptische Symbolen*, 34-39, Hoevelaken, 1999.

Spelletje

Zoek de woorden uit het lijstje en doorstreep ze...

- APPELBOOM
- DEN
- HALLO
- DING
- KRIJGEN
- EN
- GEVEN
- SOEP
- OLIEBOL
- ONZIN
- BEUGEL
- KLOK
- KOK
- GAAI
- ETEN
- GOOIEN
- LEEG
- ZON
- ZOON
- BLOK

Z	X	Y	D	M	N	U	■	R	E	F	D	O
W	O	K	D	O	H	Y	L	D	K	L	■	L
Y	W	I	■	X	D	G	T	R	■	L	T	I
O	N	A	P	P	E	L	B	O	O	M	N	E
G	G	E	V	E	N	E	L	N	N	B	E	B
Z	O	N	L	L	■	E	E	?	Z	O	O	O
B	O	■	K	R	I	J	E	N	I	G	?	L
O	I	N	N	H	H	K	O	K	N	E	T	E
I	E	L	P	■	K	A	O	K	I	A	A	G
B	N	E	X	U	B	W	L	L	H	■	M	U
Z	O	O	N	T	E	R	T	L	K	C	A	E
S	O	T	I	E	F	■	B	L	O	K	D	B

Oplossing vorige maand:

OAKtiviteiten

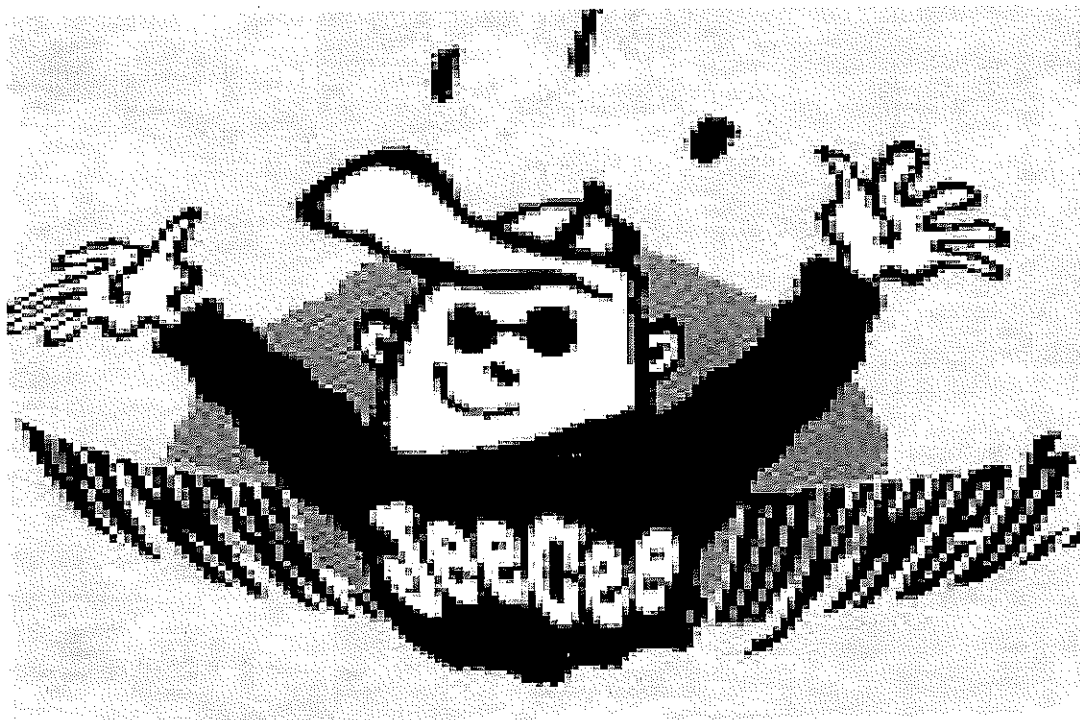
---

7 nov. 2001	O.A.K. FUIF
14 nov. 2001	- Bowling-avond samen met Zeus - Lupo Day
21 nov. 2001	SLOAK-cantus

Inschrijven kan op de permanenties van de O.A.K., in de kelder van de Blandijn.

Permanenties: Maandag van 11u00 tot 13u00
Dinsdag van 11u00 tot 13u00
Donderdag van 12u00 tot 15u00

Meer informatie kan je vinden/verkrijgen op de permanenties; op de affiches van de O.A.K.; op onze webstek die bijna in orde is!!!(www.student.rug.ac.be/oak); bij presidiumleden of via email (oak@student.rug.ac.be).

Persoonlijke evaluaties van voorbije activiteiten*Een werwelend avondje uit*

Woensdag 24 oktober, 18.55. « Hopelijk kom ik nog op tijd » dacht ik, want ik had 5 minuutjes later aan de Blandijn afgesproken met de deelnemers van deze unieke uitstap. Het begon als een waar succes want we waren al overboekt. Na enkele tussenstops en wachttijden om iedereen op te pikken, bereikten we uiteindelijk met 11 mensen de concertzaal van de bijloke. Ik was er, ondanks het feit dat ik nu al mijn vierde jaar in Gent doorbreng, nog nooit geweest en ik moet zeggen dat het een van de leukste concertzalen was waar ik ooit een voet heb binnengezet. Maar goed, toen we allemaal zaten, zagen we plots een collega- eerste kanner Arabistiek de zaal binnenuwandelen met niemand minder dan de radiKALÉ burgemeester van Gent die helemaal vooraan ging zitten. Wij arme studentjes zaten echter zo'n dertig rijtjes verder naar achter, op de goedkoopste plaatsjes. Alhoewel we beseften dat dit ons zicht op het gebeuren enigszins zou beperken, waren we nog steeds vol verwachting van wat er komen zou. Dus wachtten we. . en wachtten we. . tot het academisch kwartiertje al lang gepasseerd was. Uiteindelijk kwam er iemand op het podium uitleggen dat er een beetje vertraging op het programma zat omdat uitzonderlijk veel verkeersproblemen de toegang tot Gent belemmerden. Hij gaf ons ook instructies op het gebied van applaus: in het eerste deel was er enkel zang en mochten we, op de gepaste momenten, naar hartelust applaudisseren maar in het tweede deel werd ons verboden er zelfs nog maar aan te denken onze handen iets dichterbij elkaar te brengen omdat de derwisjen niet gestoord mochten worden in hun dans aangezien het voor hen, naast een optreden, ook een spirituele oefening is.

De muzikanten kwamen het podium op met de meest merkwaardige muziekinstrumenten die de meest prachtige geluiden kunnen voortbrengen.

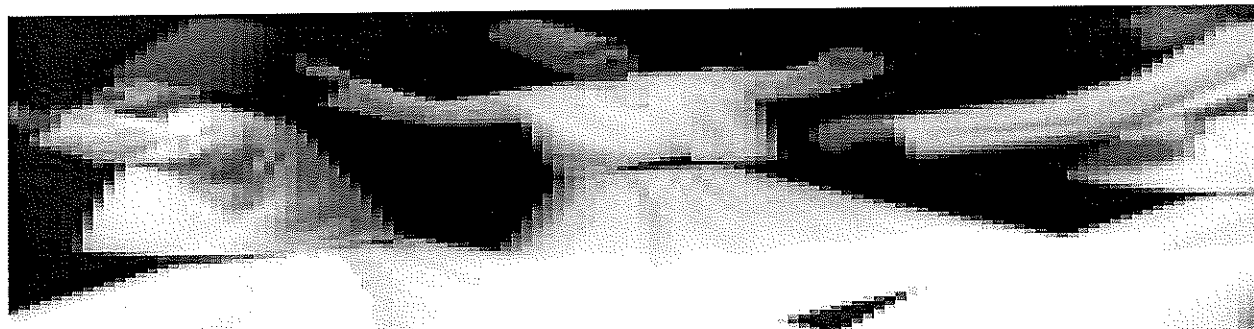
Daarna volgde de zanger, Ahmet Özhan, die eerst een lied gebaseerd op de eerste 18 regels van een gedicht van de grondlegger van de Meulevinderuisjenorde ten beste gaf. Daarna bracht hij nog 2 andere hymnen. Dat eerste deel duurde al ongeveer een uur en tijdens de pauze hebben een aantal mensen toegegeven dat de druk op hun ogen soms al eens te groot werd. We waren het er wel over eens dat hij goed kon zingen, maar de keuze van de zangstukken viel niet bij iedereen in goede aarde.

Het was net of iedereen tijdens de pauze naar het toilet moest; twee mensen van ons gezelschap (waaronder ikke) wilden dat ook eens avonturen en we begaven ons al wurmend en wriemelend door de krioelende massa richting de lange – letterlijk verpletterende- rij. Maar het ging redelijk goed vooruit en we waren nog ruimschoots op tijd voor het tweede deel.

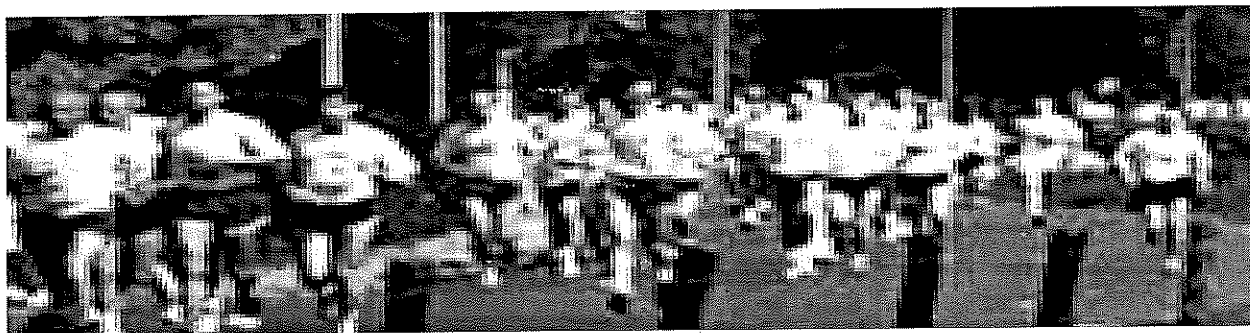
Nu ging het komen : draaiende mensjes. Het was een heel ritueel : eerst was er een lofzang voor de profeet, dan volgde er een solo-improvisatie op de rietfluit. Op dat moment begonnen de deruisjen rond te wandelen : ze volgden hun sjeik. Daarna deden ze hun zwarte mantel uit (ze ontdoen zich van aardse gedachten) en begonnen ze rond te draaien. Dit gebeurde in vier stadia die tot doel hebben geleidelijk een eenheid te bereiken met god.

Als Arabistje in spe vond ik dit het interessantste gedeelte omdat ik nu toch ongeveer de helft kon verstaan van wat er gezongen werd en omdat het mij gewoon ook intrigeerde dat iemand op zo'n manier zichzelf kan verliezen. Na afloop waren de meningen nogal verdeeld : sommigen vonden het ronduit slecht, anderen vonden het prachtig ; ik vond het op z'n minst een ervaring.

Leentje

Opzij, opzij, opzij...!

Inderdaad, volgend stukje gaat over de 12-urenloop. De O.A.K. nam hier niet individueel aan deel, maar wel als lid van Blandinia (kringen van L&W). De grootste uitdaging van het hele opzet was voor ons niet het lopen, want voor de competitiviteit zorgen de "burgies" en "sportkotters" wel, maar wel het smeden van een aangename en vriendschappelijke band tussen de studenten uit de verschillende richtingen van de L&W. Of ons dat dit jaar gelukt is... wel... sfeer was er in elk geval! Het heeft toch wel iets, zo met een bende staan wachten tot de actievelingen hun rondje gelopen hebben en hen vervolgens de stok zien doorgeven aan een andere sportieve ziel, die vervolgens evenzeer de ziel uit zijn of haar benen rent zo zonder enig duidelijk doel voor ogen... Over het doel van het hele opzet mag je echter niet al te veel nadenken wanneer je daar aan het rennen bent, want dat zou je prestatie wel eens serieus kunnen beïnvloeden... Gelukkig zijn er ook van die speciale rondes waarbij je prijzen kan winnen en die duwen alle mogelijk muizenissen wel uit je brein. Zo was er de "minst geklede" ronde. Daphne van Germania heeft die gelopen in een bh, een broekje en een paar schoenen. De mooi ogende rugzak die ze ermee won, komt ongetwijfeld goed van pas. Ikzelf heb me gewaagd aan het lopen van de "meest geklede" ronde. Nadelen te over bij deze uitdaging –één ervan was de striptease die achteraf uitgevoerd moest worden opdat men de kledingstukken correct zou kunnen tellen-. De combinatie van een goede tijd met een behoorlijk aantal kledingstukken heeft me toch een vierde plaats en een cd opgeleverd. Ik was een behoorlijk moe, maar tevreden mens. Spreekt voor zich dat ik me niet enkel toegelegd heb op de speciale rondes, maar ook gewone rondjes gelopen heb zoals vele anderen met mij. Van de prestatie van de O.A.K.-leden mag trouwens zeker niet geklaagd worden! Niet alleen waren we zo goed als de hele dag aanwezig (ook bij de opruim –applausje voor onszelf); we hebben daarenboven -grotendeels dankzij onze feestpreses, Christine- een zeer mooi aantal rondjes gelopen! Bedankt Christine en alle anderen die met hart en ziel –en vooral met hun benen- de O.A.K. verdedigd hebben!!!

Aagje

Wist je dat ...

- Sofie** (secretaris) in een vorig leven zeker iets ernstigs verkeerd gedaan moet hebben?
- je er het Afrikaanse verhaal maar op na moet lezen?
- Claire** (preses) voor haar verjaardag weer vele presentjes van Jip en Janneke gekregen heeft?
- haar collectie hierdoor bijzonder volledig lijkt geworden te zijn?
- zij daar heel gelukkig mee is?
- Tine** (brood en spelen en kalima!) terug in ons Belgenlandje is na een hemels verblijf in Burkina Faso?
- wij haar allen erg gemist hebben?
- ook **Marjan** (PR) lange tijd in Burkina gezeten heeft?
- zij spijtig genoeg met malaria teruggekomen is?
- wij hopen dat ze snel genezen zal zijn en haar 't beste toewensen?
- Liselotte** (studie) vrij recentelijk gecoöpteerd werd
- het presidium nu dus **negen vrouwen** telt?
- Vanessa** (2° helft brood en spelen en kalima ;)) nog steeds in Tsjad vertoeft?
- wij hopen dat ze het prima stelt?
- Christine** (feest) **26** rondjes gelopen heeft op de 12-urenloop!!!???
- zij samen met mezelf (vice) meer rondjes gelopen heeft dan de hele Germania-ploeg?!
- Leen** (penning) en ik op dezelfde dag verjaren?!
- deze dag samenviel met de peter- en meter-avond?
- dat een erg gslaagde avond geworden is?
- velen nog tot middernacht in Foley's gebleven zijn?
- Tine** toen ze de eerste maal op een mobilette zat de poort van mijn gastvrouw heeft geabimeerd?
- deze door haar toedoen niet meer toegaat en dat ze zich nog altijd afvragen hoe dat nu wel kwam?
- Tine** steeds zonder benzine viel en dus nooit de reservetank gevonden heeft!!
- Tine** zo goed frans spreekt dat we door haar telefoongesprek per ongeluk honderden kilometers buiten ouaga naar een playback live optreden zijn geweest?
- ze daar de griot helemaal heeft vertederd met haar engels??
- Marjan** op hetzelfde moment diep in de ogen van een prins zat te kijken?
- ze afspraakjes maakt met mensen uit en in Bobo en dan schrikt dat ze in Ouaga niet komen opdagen?
- Marjan** voor haar familie rijstpap ging maken?
- ze thuiskwam met Arabisch puddingpoeder?
- ze daar nooit iets mee heeft aangevangen?
- haar familie nog steeds op de rijstpap wacht? En daarom maar van pure ellendigheid zelf de pudding hebben bereid?
- Tine** de gasten van haar lijf moest kloppen ginder in ouaga?
- ze uiteindelijk bezoek krijgt in januari van ene canadees?
- ze zot was van Syatic en dat dat een schoon jongske is maar met een klets kopel!!!
- (hij haar toch op het vliegveld is komen uitwijven?) freudiaanse verspreking tine??

- Marjan** ook niet meer kon stoppen met kloppen, en dan int specifiek naar Fans-Libanezen?
- Tine** er in slaagt een hond te overrijden???? En mij 's nachts dan wakker belt om te zeggen dat ze er niet van kan slapen?
- Marjan** zich door een hond heeft LATEN overrijden, wat is dan het ergste??
- ze daarom voor de rest van haar verblijf met een plastiekje op haar gezicht rondliep?
- de Ouagalezen dachten dat het de nieuwe mode was?
- Tine** nu echt wel bruiner is dan Marjan, maar dat ze daar zoveel voor moeten doen heeft!! Waarschijnlijk heeft ze de laatste drie weken na Marjans vertrek alleen maar aan t zwembad gelegen!!!!!!
- Marjan** zelfs de dag zelf nog aan het zwembad lag voor haar kleureke?
- Tine** er daarna niet meer geweest is?
- Marjan en Tine** erin geslaagd zijn om naar Ghana een ticket te boeken en hun bagage laten vertrekken en zelf op de bus naar Koudougou zijn gestapt.
- zij dat zelf niet doorhadden toen ze in koudougou aankwamen???
- zij zich eenmaal terug in ouagadougou rot schaamden maar na heel veel ellende met trotro's (sardienenbuskes) uiteindelijk toch in ghana geraakt zijn?
- Tine** zo zot was geweest om haar thesismateriaal in die bagage te steken en dat de kans heel groot was dat wij die niet zouden terugkrijgen?
- zij in alle staten was???
- eveneens Marjan haar GSM daarin beland was? Maar dat ze daar liever niet aan herinnerd wil worden?
- Wim**, metgezel van Tine en Marjan, geattaceerd werd door een bende hoertjes? En later door een Afrikaans homo'tje?
- hij dé rapster van Ouaga was??
- Marjan en Tine** met hem uitpakten?
- dit eveneens een test is of hij de Kalima wel tout court leest?
- Marjan** de computer van Madeleine, haar gastvrouw, gebruikte, inclusief internet, terwijl Madeleine deze achter slot en grendel bewaarde, omdat ze op reis was?
- ze nog meer van die duistere maniertjes had?
- ze bijvoorbeeld ook Sabena beroofde en dan nog wel van een kussentje?
- ze tijdens haar interviews heel de kamer afspeurde, wachtte op het moment dat haar gastheer even de kamer verliet en dan alle enigszins bruikbare documenten voor eigen gebruik wegmoffelde?
- ze nooit betrap is geweest?
- buiten éénmaal toen ze een cartoon scheurde uit een tijdschrift?
- ze zich dan wel voor éénmaal doodschaamde?

...

Cultuuragenda

TENTOONSTELLINGEN

- Breng zeker en vast eens een bezoekje aan het Afikamuseum van Tervuren!!!
- Hedendaagse kunst uit Marokko Stapelhuizen, 29 Anneessenstraat 1000 Brussel en dit tot en met 25 november
- Körperwelten, Slachthuis in Anderlecht

CONCERTEN

- 10 nov. 2001: Maceo Parker 20u00 AB Brussel
- 24 nov. 2001: Buscemi 20u00 AB Brussel
- 30 nov. 2001: El Fish & Roland 20u30 AB Brussel
- 8 nov. 2001: wereldmuziek: Ismael Lö 20u00 K. Circus te Brussel
- 9 nov. 2001: wereldmuziek: Rachid 20u30 Rataplan te Borgerhout

FILM

- Falling door Hans Herbots, 105min. Studioskoop Gent
- Before night falls door Julian Schnabel, 133min. Studioskoop Gent
- Center of the world door Wayne Wang, 86min. Studioskoop Gent
- Hond van Vlaanderen door Toshio Kuroda, 93 min. Studioskoop Gent
- China, the panda adventure Imax Kinopolis Brussel

LEZINGEN

- Kijk zelf een beetje uit je doppen want met de crisis in het Midden-Oosten en den problemen in Afghanistan zijn er momenteel wel een aantal interessante lezingen!!!

BUITENLAND

- *In Mokum staat een huis*
Tot 1 december 2002, Joods Historisch Museum, Daniël Meijerplein 2-4, Amsterdam
Kennismaken met de hedendaagse Joodse cultuur.

geBOEKt

Van journalist in Los Angeles tot medicijnman in Swaziland

James Hall, een jonge Amerikaan, volgde een opleiding tot traditioneel genezer -*sangoma*- in het Afrikaanse Swaziland. Wat een westerling bezielt om alles achter zich te laten en zich onder te dompelen in een heel andere cultuur, kunnen we lezen in zijn intrigerende boek 'Sangoma'. Lisette Thooft las het en ontmoette de schrijver.

Een tengere, wat bleke jong aandoende man met een innemend gezicht, een zachte stem en een ferme handdruk - dat is haar eerste indruk van James Hall. Hij draagt een vreemd pluizig halsornament onder zijn groene jasje en een soort paardestaart aan zijn pols.

Ze wordt ontvangen met een ceremonie ter begroeting van de geesten die hem begeleiden, de *lidloti's*. Op zijn verzoek bracht ze een geschenkje voor hem mee, een handspiegel. Die zal hij meenemen naar Afrika, het is een eerbewijs aan de *sangoma*, de traditionele Afrikaanse genezer. Hij zit op zijn knieën, brengt zijn schouders zo dicht mogelijk naar de grond en verzoekt haar hetzelfde te doen en zo goed mogelijk in de maat die hij aangeeft in haar holle handen te klappen. Een stroom onverstaanbaar SiSwati, de taal van Swaziland die hij blijkbaar goed beheerst, gaat over haar heen. Het is een ritueel om de *lidloti's* gunstig te stemmen; zij wordt aan hen voorgesteld en hij roept hun zegen af om een goed interview over hen te maken.

James Hall was een doodgewone Amerikaanse journalist en schrijver, niets had hem voorbereid op de mogelijkheid dat hij naar Afrika zou emigreren, laat staan dat hij zijn dagen door zou brengen met het zoeken van wortels en kruiden om via geheime receptuur en exotische rituelen mensen te genezen. Weliswaar had hij als kind al priester willen worden en had hij misschien opvallend veel zwarte vrienden en vriendinnen, bij wie hij zich thuis voelde en die hem als een van hen beschouwden. Maar toch was hij eerder een doorsnee Amerikaanse jongeman geweest, die trouw naar de katholieke mis ging en later zijn brood verdiende als journalist en biograaf van bekende artiesten.

Zijn ontmoeting met de Afrikaanse zangeres, Miriam Makeba, was het begin van een verbijsterend avontuur. Zij ontdekte zijn paranormale begaafdheid; ze vond hem helderziend en vermoedde dat hij *lidloti's* bij zich had. *Lidloti's* zijn volgens de spirituele overlevering van Afrika geesten van voorouders, overleden personen die sommige mensen vergezellen en geluk brengen, als ze tenminste erkend en gerespecteerd worden... Je hoeft geen Afrikaan te zijn om *lidloti's* te hebben, legde een Afrikaanse vrouw hem uit, maar de blanken ontkennen ze. Volgens haar brengen geïrriteerde *lidloti's* tegenspoed : ziekten, geestelijke problemen, alles. Blanken die door de *lidloti's* uitgekozen worden, zouden genezer kunnen worden, net als hij, en de gelukkige geesten zouden hen voorspoed brengen. Maar in plaats daarvan weten die arme blanken niet wat er aan de hand is en hollen ze naar hun nutteloze dokters en psychiaters die hen niet kunnen helpen. James liet zich overtuigen en trok naar Swaziland.

Geitebloed en spinnewebben

Welke beproevingen hem te wachten stonden vooraleer hij zijn doel zou bereiken kon hij zich niet indenken. Het ene jaar werden ruim twee jaren en het was geen gemakkelijke tijd. Een regelmatig terugkerend ritueel bijvoorbeeld bestond uit het opdrinken van een hele emmer onplezierig smakend vocht dat hij vervolgens moest uitbraken. Hoe sneller de leerlingen wisten te braken, hoe verder hun spirituele ontwikkeling gevorderd was. Bloed drinken van een voor zijn ogen geslachte geit, evenals het besmeurd worden met de maaginhoud van zo'n dier, hoorde er ook bij. Regelmatig moest hij angstwekkende tochten ondernemen in zijn eentje door de wildernis. De geesten maakten zich op gezette tijden kenbaar : dan raakte hij in trance, sprak met een stem die de zijne niet was, slaakte woeste kreten en brak los in wilde dansen.

Zijn verblijf daar diep in Swaziland, in een simpele hut, was verre van comfortabel en allerlei ongedierte hield hem soms uit de slaap. Op een dag was er bijvoorbeeld een invasie van spinnetjes die webjes weefden, niet alleen over zijn dampende theemok, maar ook tussen zijn baard en zijn snor...

Niet alle Afrikanen bezagen zijn aanwezigheid met welgevallen; velen haatten hem gewoon omdat hij blank was. Hij werd bestolen en bedrogen en was dikwijls eenzaam en depressief. Maar het ergst waren misschien wel de hevige aanvallen van twijfel die hem bestookten. Lang vocht hij tegen zijn eigen onzekerheid of de ingeslagen weg wel de juiste was. Tenslotte overwon zijn vertrouwen en gaf hij zich over aan de magische werkelijkheid waarin hij terecht gekomen was.

'Voorspoed' als specialiteit

Nu, negen jaar na die eerste ontmoeting met Miriam Makeba, woont James Hall in Swaziland met Eva, zijn Afrikaanse vrouw, hun dochttertje Nomoya, Eva's zoon uit een vorige verbintenis Sandile en James'geadopteerde zoon Vusi. Hij is *sangoma* en zoekt geneeskruidige knollen en wortels, stampt ze fijn en bewerkt ze, hij ontvangt patiënten, consulteert een traditioneel Afrikaans orakel bestaande uit botten en schelpen om te zien wat hen mankeert en dient de juiste geneesmiddelen toe. Zijn specialiteit is 'voorspoed' - mensen die een beetje meer geluk kunnen gebruiken in hun leven, raadplegen hem. Maar hij heeft ook erg veel succes met zijn medicijn om barensweeën te verlichten. Verder staat hij bekend om zijn goed hoofdpijnpoeder. Werken die medicijnen echt? "Ja", zegt hij met grote waardigheid. "Ik geloof niet eens in suggestie, ik geloof niet in placebo-effecten. Deze middelen werken echt". Hij ziet zich als een *inter-mediator*, een boodschapper tussen twee werelden. En wat is dan zijn boodschap?

"Het westen is inmiddels ontwikkeld genoeg om te beseffen dat de mensen die wij vierhonderd jaar lang hebben uitgebuit en geëxploiteerd en gezien als *subhuman*, minder dan menselijk, dat helemaal niet zijn. Mijn ervaring laat zien dat er in die cultuur een heel bijzondere rijkdom aanwezig is. We zijn daar altijd over heen gemarcheerd met grote plompe laarzen, we hebben oeroude gebruiken en kennis verboden en verketterd, en ik wil tegen het westen zeggen : kijk eens wat een cultuur, daarmee moet je omgaan met eerbied. Neem alleen al de fenomenale medicinale kennis van de *sangoma's*.

artikel uit Feeling van november 2000

"Van journalist in Los Angeles tot medicijnman in Swaziland"; J. Hall; Uitg.: Bruna/Standard; 690,- Bf.

Poëzie

De liefde begint met een lach, groeit met een kus, en eindigt met een traan...

Huil niet om iemand, die niet om jou zou huilen

Als de liefde toch geen spel is, waarom zijn er dan toch zoveel spelers?

Goede vrienden zijn moeilijk te vinden, moeilijker om bij weg te gaan, en onmogelijk om te vergeten..

Je kan maar zo ver gaan als je het doordramt...

Acties spreken harder dan woorden...

Het moeilijkste ding dat je kan doen is degene waarvan jij houdt, van een ander zien houden...

Laat het verleden je niet terughouden van dingen, dan mis je de leuke dingen!...

Het leven is kort, als je niet om je heen kijkt, zal je eens wat missen ....

Een Beste Vriend(in) is net als een klavertje vier, Moeilijk te vinden en je hebt geluk als je er een hebt...

Sommige mensen maken de wereld speciaal, door er alleen maar te wonen...

Beste vrienden zijn de dingen die God vergeten is aan ons te geven...

Als het pijn doet terug te kijken, en je bent bang vooruit te kijken, kan je naast je kijken, en je beste vriend(in) zal er voor je zijn...

Echte vriendschap gaat nooit voorbij, vrienden zijn er voor altijd...

Goede vrienden zijn net sterren je ziet ze niet altijd, maar je weet dat ze er altijd voor je zullen zijn....

Wat doe je als de enige persoon die je kan laten stoppen met huilen de persoon is die je heeft laten huilen?

Niemand is perfect, tot je verliefd op ze wordt...

Alles komt goed aan het eind, zo niet, dan is dat niet het eind!

De meeste mensen lopen in en uit je leven, maar alleen vrienden laten voetstappen achter in je hart!

Koken

Gerecht uit congo!! Ook in Burkina Faso, Togo en... hetzelfde basisrecept met af en toe variatie!!

Gerookt vlees met pindapasta en lituma; wordt geserveerd met palmwijn!!!

gerookt vlees met pindapasta

Ingrediënten: * 1 kg gerookt vlees
* 2 uien
* 1 blik gepelde tomaten
* 1/2 liter olie
* 1 klein blikje tomatenconcentraat
* 1 laurierblad
* zout
* 250 gr pindapasta

Bereiding:

Het vlees spoelen in lauw water; in stukjes snijden en laten koken in gezouten water tot het mals is. De pindapasta losroeren met wat lauw water. De uien fijnhakken en fruiten in de olie. De gepelde tomaten en de losgeroerde pindapasta bij de uien voegen. Even laten doorwarmen en dan het tomatenconcentraat erbij doen, samen met het laurierblad en wat muskaatnoot. Het vlees in de saus doen. Nog 15 min laten sudderen voor het opdienen!!

vaak doen ze er rijst, plantijnbanaantjes of lituma bij

lituma

Ingrediënten voor 6 personen: * 6 goed rijpe kookbananen
* 3 maniokknollen
* 2 soeplepels olie

Bereiding:

De bananen pellen en de maniokknollen schillen. Beide in stukken snijden en 25 min laten koken in een pan met licht gezouten water. De stukken banaan in een vijzel fijnstampen of mixen in een geoliede kom. Daarna de maniok pletten. De banaan en de maniok mengen en pletten tot één homogene pasta. Opdienen.

drankkeuze:

Palmwijn. Deze wijn ontstaat door de gisting van het sap uit het hart van de raphia-palm. De smaak heeft iets van een Beaujolais Nouveau. Deze wijn is te koop bij vele Afrikaanse kruideniers.

Ereleden

Academisch personeel:

Prof. dr. L. François
Prof. dr. U. Vermeulen
Prof. dr. A. M. Musschoot
Prof. dr. E. Moerloose
Prof. dr. H. Deley
Prof. dr. E. Bruyninckx
Prof. dr. K. Boullaert
Geert Castryck

Proseniores:

Prof. dr. U. Vermeulen (1962-1963;
1963-1964)
Prof. dr. E. Moerloose (1967-1968)
Geert Castryck (1998-1999)

Studenten:

Milena De Wael (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)

Studentenvereniging:

Vlaamse Geschiedkundige Kring

Colofon

Deze Kalima kwam tot stand in samenwerking van:

Claire(preses) , Aagje(vice), Leen(penning), Sofie(secretaris) , Christine(feest) ,
Marjan(PR), Liselotte(studie) , Tine(Kalima, B&S)

Hoofdredactie: tijdelijk initiatief der vice-preses